

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie**

Rzeszów, dnia stycznia 2011 r.

**Pan
Czesław Sanetra
Prezes Zarządu
Firmy Usługowo-Handlowej
EKO-TOP
Spółka z o.o.
w Rzeszowie**

LRZ-4111-07-01/2010
K/10/033

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. *o Najwyższej Izbie Kontroli* (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie przeprowadziła w Firmie Usługowo-Handlowej EKO-TOP Spółka z o.o. w Rzeszowie kontrolę wykonania wniosków z kontroli dotyczącej prawidłowości powstania i funkcjonowania spalarni odpadów niebezpiecznych na terenie miasta Rzeszowa.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 17 grudnia 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie 60 ust. 1 ustawy o NIK, przekazuje Zarządowi Spółki niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzenia uchybień nie mających zasadniczego znaczenia dla kontrolowanej działalności, wykonywanie wniosków z kontroli dotyczącej prawidłowości powstania i funkcjonowania spalarni odpadów niebezpiecznych na terenie miasta Rzeszowa.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli wnioski związane z wprowadzeniem ciągłego pomiaru temperatury gazów wprowadzanych do powietrza przez komin awaryjny (technologiczny) oraz automatycznym odcinaniem podawania odpadów do spalania w chwili

otwarcia tego komina zostały prawidłowo zrealizowane. Prezes Spółki zgodnie z rzeczywistością poinformował o wykonaniu tych wniosków. Po udzieleniu odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne, Spółka wystąpiła do Wojewody Podkarpackiego, uzyskując zmianę decyzji na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w zakresie wprowadzenia obowiązku ciągłego prowadzenia pomiaru temperatury gazów wprowadzanych do powietrza przez komin awaryjny.

Odnosnie wniosku dotyczącego ograniczenia możliwości powstawania odorów, które mogłyby być uciążliwe dla okolicznych mieszkańców poprzez przebudowę wiaty – magazynu odpadów, Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że cel tego wniosku został zrealizowany poprzez organizację sposobu magazynowania odpadów przeznaczonych do spalania, z wykorzystaniem zabudowanego magazynu. Wprowadzone przez Spółkę rozwiązania w tym zakresie zostały również zaakceptowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie (WIOŚ), po jego kontroli przeprowadzonej w Spółce w sierpniu 2006 r. Uchybieniem ze strony Spółki było natomiast niepoinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, wbrew zapowiedziom zawartym w odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne, o faktycznym sposobie rozwiązania problemu związanego z możliwością powstawania zapachów uciążliwych dla okolicznych mieszkańców.

W kontroli ustalono również, że miejscem na terenie Spółki, w którym, w związku z unieszkodliwianiem odpadów medycznych, powstają – zanikające na przestrzeni kilku metrów – zapachy zbliżone do zapachu środków dezynfekujących – są okolice kruszarki przy instalacji do spalania odpadów. Stanowisko o niezgodności takiego stanu rzeczy z przepisem art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243) zawierały zalecenia WIOŚ z dnia 7 sierpnia 2006 r. Zapowiedziane przez Prezesa Spółki, w odpowiedzi na te zalecenia, zastąpienie nieszczelnych kurtyn na drzwi harmonijkowe nie zostało do czasu kontroli zrealizowane. Było to spowodowane tym, że Spółka uznała, mając na uwadze również kolejne kontrole WIOŚ, iż nie jest to konieczne.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że ze względu na określony w przepisie art. 45 ust. 1 ustawy *o odpadach*, obowiązek zarządzającego spalarnią podejmowania niezbędnych środków ostrożności mających na celu zapobieżenie lub ograniczenie negatywnych skutków dla środowiska w odniesieniu m. in. do zapachów, wskazane byłoby – niezależnie od stanowiska WIOŚ, o którym mowa w dodatkowych wyjaśnieniach Zarządu Spółki – ograniczenie rozchodzenia się uciążliwych zapachów także w bezpośrednim sąsiedztwie kruszarki odpadów.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK, wnosi o:

1. zapewnienie ograniczenia możliwości powstawania uciążliwych zapachów w pobliżu kruszarki odpadów przy instalacji, stosownie do obowiązku wynikającego z art. 45 ust. 1 ustawy *o odpadach*.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego Zarządowi Spółki przysługuje prawo zgłoszenia do dyrektora Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Rzeszowie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosku zawartych w tym wystąpieniu.

Stosownie do art. 62 ustawy o NIK, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie oczekuje przedstawienia przez Zarząd Spółki w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o podjętych działaniach na rzecz realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały.